

PROP DE VOSALTRES

Els abusos a menors

Estimats diocesans:

Espero que aquest comentari sobre un tema tan dramàtic com és el dels abusos a menors en la nostra societat no sigui recurrent i pesat per les moltes vegades que l'heu vist en els mitjans de comunicació social. Em sento obligat a donar la meua opinió perquè les dades que ens ofereixen els informes i els estudis encarregats posen el focus d'atenció únicament en l'Església i, gairebé sempre, de manera negativa, com si fos l'única institució que pateix aquesta xacra i que cal investigar-la. Segurament, la meua és una opinió interessada perquè forma part del dilema en defensa o en acusació permanent. Si bé això és veritat i sense ser una mera justificació el meu punt de vista sobre aquest tema, em considero obligat a respondre-hi davant vostre com a responsable diocesà que desitja complir amb la voluntat del Senyor d'orientar, escoltar i acompanyar el Poble de Déu que viu a Lleida, i respondre davant de l'opinió pública i dels interessats en aquesta qüestió.

Sobre els abusos he escrit dos comentaris en diumenges d'anys anteriors, lamentant i condemnant el que ha ocorregut en el passat i, alhora, posant mitjans de prevenció en la nostra comunitat catòlica i demanant perdó pel mal causat a les víctimes d'aquest pecat que es converteix en delictes, com diu l'ordenament jurídic civil. Aquest és el camí que ha recorregut durant els últims anys l'Església catòlica, començant pel Papa, amb molts documents emesos (orientacions, trobades personals

i de grups, canvis en el Codi de Dret Canònic, crims d'alerta...), continuant per les Conferències Episcopals dels diferents països i dels responsables de les congregacions religioses, i fins a arribar a les decisions preses per cada bisbe en la seva respectiva diòcesi. Sembla que amb tot això no n'hi ha prou. Encara que a alguns els pugui semblar que tot ho hem fet malament, és injust predeterminar que en el futur sempre serà així. Molts de nosaltres callem per no entrar en una defensa numantina de les persones acusades i de la institució eclesial, ja que confiem en la justícia civil i en la canònica, i no volem tampoc acusar altres individus i associacions afectats per escàndols.

Tot i reconèixer que un sol cas ja és motiu d'alarma i reparació per demanar perdó, no entrarem en l'aspecte quantitatiu, com s'ha fet en la presentació de l'Informe del Defensor del Poble durant el mes passat. Ja he enviat als responsables de les nostres comunitats algunes rèpliques i correccions a l'esmentat Informe, on les xifres es converteixen en acusacions, sospites, ocultació i encobriment

per a tots els catòlics, sobretot per a sacerdots, religiosos i bisbes. I davant d'això hem de reclamar mesura. La immensa majoria dels sacerdots i religiosos han actuat correctament i han donat la seva vida pels seus germans, com la immensa majoria de bisbes i responsables provincials. És injust i molt dolorós que qualsevol d'ells pugui ser acusat d'abusador en qualsevol carrer en reconèixer el seu estat clerical.

Acabo el comentari amb una breu referència al comunicat del

Fòrum de Laics del 6 de novembre; us en demano la seva lectura i resumeixo els cinc punts de què consta: 1) Tolerància zero davant d'aquesta «pesta»; 2) Ser propers a totes les víctimes d'abusos i unir-nos a la petició de perdó; 3) Reconèixer que hi ha altra mena d'abusos; 4) Reiterar l'agraïment i escalf als milers de sacerdots, religiosos i agents de pastoral; ens dol que el mal ús de les dades extrapolades pugui entelar la seva generosa tasca; 5) Donar suport a les mesures que els diferents àmbits eclesials van prenent per treballar en «la reparació integral de les víctimes i aprofundir en els camins per a la seva protecció, el seu acompanyament i la prevenció dels abusos».

Us demano i agraeixo les vostres pregàries perquè cap seguidor de Jesucrist caigui, en la seva vida, en l'escàndol, el pecat o el delictes.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La diòcesi incorpora el vuitè diaca permanent

El Bisbat de Lleida incorporarà la setmana vinent un vuitè diaca permanent a la diòcesi, Jaume Roca. El passat 17 de novembre, els diaques es van reunir amb el bisbe Salvador i amb el vicari general, Mn. Lluís Sallán, per parlar dels serveis que fa cadascun.

Fill d'Aitona, Jaume Roca assegura que vol ser diaca perquè

«tinc la vocació d'ajudar els altres, com ja he fet amb malalts i minusvàlids».

Serà ordenat diaca diumenge que ve, 17 de desembre a les 19 hores, a la Catedral de Lleida.

Un diaca permanent és una figura de l'Església la funció del qual és predicar la paraula de Déu. Està donat a la caritat i al servei de l'Església portant

una vida evangèlica al model de Crist.

Els diaques poden estar casats i, per tant, combinen el servei a l'Església amb el de la seva família.

D'altra banda, poden oficiar matrimonis, funerals i baptismes, però no la resta de sagraments, que només poden celebrar sacerdots o bisbes.

CERCA DE VOSOTROS

Los abusos a menores

Queridos diocesanos:

Espero que este comentario sobre un tema tan dramático como es el de los abusos a menores en nuestra sociedad no sea sólo recurrente y cansino por la cantidad de veces que lo habéis visto en los medios de comunicación social. Me siento obligado a dar mi opinión porque los datos que nos ofrecen los informes y los estudios de encargo ponen el foco de atención únicamente en la Iglesia. Casi siempre en negativo, como si fuera la única institución portadora de esta lacra y la única necesitada de investigación. Seguramente la mía es una opinión interesada porque es una parte del dilema en defensa o en acusación permanente. Siendo esto verdad y sin ser una mera justificación mi postura ante el tema, me considero obligado a responder ante vosotros como responsable diocesano que desea cumplir con la voluntad del Señor para orientar, escuchar y acompañar a todo el Pueblo de Dios que vive en Lleida, responder ante la opinión pública y a los interesados en esta cuestión.

Sobre este tema he escrito dos comentarios en dominicos de años anteriores lamentando y condenando lo ocurrido en el pasado, poniendo medios de prevención en nuestra comunidad católica y pidiendo perdón por el daño causado a las víctimas de este pecado que se convierte en delito siguiendo el ordenamiento jurídico civil. Es el camino que ha recorrido durante los últimos años la Iglesia católica, empezando por el Papa, con muchos documentos emitidos (orientaciones, encuentros personales y de grupos, cambios en el Código de Derecho Canónico, llamadas de atención...) continuando por las Conferencias Episcopales de los distintos países y de los responsables de las congregaciones religiosas, hasta llegar a las decisiones tomadas por cada obispo en su respectiva diócesis. Parece que todo ello no es bastante. Aunque a algunos les pueda parecer que todo lo hemos hecho mal, es injusto predeterminedar que en el futuro siempre será así. Muchos de nosotros llamamos para no entrar en una defensa numantina de las personas acusadas y de la institución eclesiástica, ya que confiamos en la justicia civil y en la canónica, ni para acusar a otros individuos o asociaciones afectados por escándalos similares.

Reconociendo que un solo caso es motivo de alarma y reparación para pedir perdón, no vamos a entrar en el aspecto cuantitativo como se ha hecho en la presentación del Informe del Defensor del Pueblo durante el mes pasado. Las cifras se convierten en acusaciones, sospechas, ocultación y encubrimiento para todos los católicos, sobre todo para sacerdotes, religiosos y obispos. Y ante ello tendremos que reclamar mesura. La inmensa mayoría de los sacerdotes y religiosos han actuado correctamente y han dado su vida por sus hermanos; la inmensa mayoría de obispos y responsables provinciales, lo mismo. Es injusto y muy doloroso que cualquiera de ellos pueda ser acusado de abusador por cualquier calle al reconocerse su estado clerical.

He remitido a los responsables de nuestras comunidades algunas réplicas y correcciones al mencionado Informe. Termino el comentario con una breve referencia al comunicado (6 de noviembre) del Foro de Laicos —ruego su lectura—, resumiendo los cinco puntos de que consta: 1) Tolerancia cero ante esta «peste»; 2) Cercanía a todas las víctimas de abusos y unirnos a la petición de perdón; 3) Reconocer que hay otro tipo de abusos; 4) Reiterar agradecimiento y cercanía a los miles de sacerdotes, de religiosos y agentes de pastoral; duele que el mal uso de los datos extrapolados pueda empañar la tarea generosa de tantos; 5) Manifestar apoyo a las medidas que los distintos ámbitos eclesiales vienen tomando para trabajar en «la reparación integral de las víctimas y profundizar en los caminos para su protección, su acompañamiento y la prevención de los abusos».

Os pido y agradezco vuestras oraciones para que ningún seguidor de Jesucristo se deslice en su vida hacia el escándalo, el pecado o el delito.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Primeres misses de Mn. Joshua

Mossèn Joshua Enrique Carrillo Saldaña va celebrar, el passat 18 de novembre, les seves primeres misses, després de la seva recent ordenació presbiteral el passat 4 de novembre. El sacerdot, que va passar uns dies de vacances amb

la seva família després de rebre l'ordenació com a prevere, ja torna a ser a Lleida i va presidir les seves primeres eucaristies a les parròquies de Montserrat i d'Alpicat. Les comunitats es van bolcar en aquesta estrena de Mn. Joshua, que va estar acompanyat pels mossens Pere Canals i Manel Mercadé.

A l'acabar la missa es va fer un berenar-sopar i els fidels el van poder saludar personalment. L'endemà, diumenge 19, també va celebrar missa a la parròquia de Sant Llorenç, al costat de Mn. Xavier Jauset.

Trobada amb la Pastoral de la Salut

El grup cristià intercultural de la Unitat Pastoral Pilar-Magdalena es va reunir aquest mes de novembre amb membres de la Pastoral de la Salut per explicar-los la feina que fan en el seu voluntariat. Entre altres aspectes, van explicar que tenen la missió de portar la comunió als malalts que no poden acudir a la parròquia, ja sigui perquè es trobin ingressats en centres sanitaris o perquè no puguin sortir de casa seva. Des de la Pastoral de la Salut es va convidar els membres d'aquest grup intercultural

a pertànyer a aquest grup que s'encarrega de portar l'eucaristia a les persones malaltes.

Mn. Luis Antonio Aguirre vinculat permanentment a la diòcesi

Mitjançant el Decret del Sr. Bisbe de 15 de novembre de 2023, i d'acord amb les disposicions del Codi de Dret Canònic, s'ha concedit a Mn. Luis Antonio Aguirre Abella la incardinació plena a la diòcesi, a la que queda vinculat de manera amb tots els drets i facultats que són

inherents al clergat del bisbat de Lleida.

Aquesta decisió ha estat presa atenent la petició del prevere, sacerdot de l'Institut de Misiones Extranjeras de Yarumal, en què sol·licitava poder incardinarse en aquesta diòcesi per dedicar-s'hi pastoralment. Vistes les circumstàncies

que es donen i les qualitats que han quedat paleses en la tasca pastoral duta a terme des de l'any 2018, quan va rebre el seu primer nomenament, i havent considerat les necessitats del servei pastoral de la diòcesi, es resol a mantenir-lo havent rebut les lletres d'excardinació del seu Institut.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Estimar com Jesús, això ens fa lluminosos, això ens porta a fer obres d'amor. No t'enganyis, amiga, amic, seràs

llum el dia que facis obres d'amor. Però quan en comptes de fer obres d'amor cap a fora, et mires a tu mateix, com un egoista, aquí la llum s'apaga» (6 d'agost).

@Pontifex_es: «Resem junts pels qui no han pogut venir a causa de conflictes i guerres. Somio amb la pau, somio amb joves que resen per la pau, viuen en pau i construeixen un futur de pau. Posem el futur de la humanitat a les mans de Maria, Reina de la Pau» (6 d'agost).

@Pontifex_es: «Quan posem Jesús en el centre de la vida, la nostra perspectiva canvia, i fins i tot enmig de treballs i fatigues, ens sentim embolicats per la seva llum, consolats pel seu Esperit, animats per la seva Paraula, sostinguts pel seu Amor» (8 d'agost).

@Pontifex_es: «Romanguem amb Crist, tractem de ser cada vegada més un amb Ell; seguim-lo, imitem-lo en el seu amor, en el seu anar a l'encontre dels altres; i sortim, tinguem l'audàcia de traçar nous camins per a l'anunci de l'Evangeli» (11 d'agost).

Conferència «Aprendre del patiment», amb Natàlia Méndez a l'IREL

La psicòloga Natàlia Méndez va pronunciar, el passat 16 de novembre, la segona conferència del cicle que l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL) dedica aquest curs al concepte d'aprendre. Méndez va parlar sobre «Aprendre del

sofriment», davant un nombrós auditori que va omplir la sala d'actes de l'IREL.

Entre altres conceptes, la conferenciant va voler assenyalar la diferència entre el dolor i el patiment. El patiment «es pot definir com la resposta entre allò que ens pot causar un mal i la pròpia sensació de no tenir eines per fer-hi front. El dolor és tangible i mesurable; el patiment no es limita només al dolor». Amb tot, va voler fixar la idea que el patiment «es pot evitar», «posant-lo en context i sabent-lo situar en el seu lloc».

La propera conferència titulada «Aprendre dels pobres» se celebrarà, el proper 14 de desembre, a l'IREL i anirà a càrrec de la sociòloga Maria José Rosell.

V Trobada d'Advocacions Marianes

L'església de la Sang va acollir, el passat 18 de novembre, la V Trobada d'Advocacions Marianes de Lleida, organitzada per la Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist. El bisbe Salvador va presidir l'eucaristia a les dotze del migdia, en una celebració que va reunir totes les confraries, institucions, associacions de parròquies i grups devots de la Verge Maria a Lleida. Just abans de la missa, es va resar el Sant Rosari i després de la celebració hi va haver un dinar a la Casa de l'Església.

Lleida és tradicionalment ciutat mariana i compta amb nombroses advocacions de la Mare de Déu. Des de temps antics s'ha designat la Verge Maria amb noms particulars que l'han fet més propera, sabent que és única i universal.

Mostra de Cinema Espiritual a Lleida

Lleida ha acollit aquest mes de novembre dues projeccions de la vintena edició de la Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya, que ha comptat amb prop d'un centenar de projeccions d'una trentena de pel·lícules en diverses poblacions catalanes. La primera sessió va ser el passat 20 de no-

vembre amb el film *La brigada de la cuina* (França 2022), que va presentar Caritat Mercader, mestra i psicopedagoga. La següent, el dia 27, va ser *El primer dia de la meua vida* (Itàlia, 2023). Els dos films que proposen temes de reflexió al voltant de l'espiritualitat, es van poder veure al Caixafòrum de Lleida.

REFLEXIONS

«Obriu una ruta al Senyor»

Heu començat el temps d'Advent. Visquem esperançats.

Ahir se'ns deia: «Vetlleu». Avui el missatge és «obriu una ruta al Senyor».

Ambdues, consignes per a preparar el Nadal. Commemoració del naixement de Jesús, inici de la nostra salvació. Gran notícia. La litúrgia d'aquest segon diumenge d'Advent ens vol disposar per a viure un esdeveniment important. Els fets importants cal preparar-los i fer-los viure.

El poble d'Israel, cinquanta anys deportat a Babilònia, sent un veu que crida en la ciutat: «En el desert obriu una ruta al Senyor». Calia fer pas en el desert físic que separava Babilònia de Jerusalem. Pas per a un poble que, alliberat, retornava a casa seva. Una veu crida preparant un gran esdeveniment.

En temps del rei Herodes, una veu crida el mateix, ara però en el desert, «obriu una ruta al Senyor», en els vostres cors. La Bona Nova —l'evangeli— que anuncia Joan Baptista és la proximitat de la presència del Messies. Per acollir-lo cal preparar els cors, obrint un camí al Senyor.

Em sembla particularment important prendre consciència que la fe cristiana és un camí, un recorregut i no un sistema religiós.

En un camí hi ha de tot: estones de marxa joiosa i moments de dificultat que requereixen esforç; dubtes en les cruïlles i dreceres temptadores... També recorreguts que poden ser molt estimulants o altres vegades ser seguits de manera rutinària i simplista. Tot forma part del camí.

En el camí de la vida cristiana cadascú fa el seu propi camí. Cadascú és responsable de l'«aventura» de la seva pròpia vida. Cadascú va al seu ritme sense forçar res. Les persones vivim moments i situacions diferents. L'important és caminar, no aturar-se, escoltar la crida que a tots se'ns fa de viure de manera digna i profitosa.

Deixem que en el nostre Advent ressonin les paraules del profeta. Se'ns convida a obrir un camí per al Senyor. Un camí en el qual les «fondalades» de les nostres limitacions i inseguretats seran terraplenades; «les muntanyes i els turons» de l'autosuficiència seran abaixats; «el terreny escabros» de les ambigüitats i contradiccions serà anivellat.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. Saleses a Annecy (1610); sant

Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana).

13. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i dr. de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Dioscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prevere a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Silvia, vg.; sant Bonaventura de Pistoia, prevere servita.

16. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Urgell i Sant Fel·liu de Llobregat: □ Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de

Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 61,1-2a. 10-11 / Sl: Lc 1 / 1Te 5,16-24 / Jo 1, 6-8.19-28]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofundador dels Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

Diumenge II d'Advent (B)

COMENTARI

«Obriu una ruta al Senyor, un camí per al nostre Déu»

Ens anem apropant al Nadal i l'evangeli ja ens diu: *Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí.* I, a continuació, explica: *Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.* Es tracta de l'arribada del Senyor que ve a salvar el seu poble: cal tenir tots els camins arreglats perquè el Senyor pugui arribar fàcilment a la nostra vida. Aquest missatger és Joan Baptista. I com prepara l'arribada del Senyor?: *Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats.* Ell no perdona els pecats però amb la seva predicació fa que *tota la gent de Jerusalem i de tot arreu de Judea confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell* com a signe de conversió. Però ja adverteix Joan: *Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.* El baptisme de Jesús realment perdona els pecats. Isaïes comença recordant *que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa.* Però s'ha de preparar el camí per al Senyor: *S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana i el terreny escabrós serà una vall.* Tot serà camí pla, camí ral perquè pugui venir el Senyor a la nostra vida. A més, convida *el missatger que anunciï ben fort la Bona Nova, que porti bones noves a Jerusalem.* La gran Bona Nova és el naixement del Senyor, *el Senyor que arriba amb el seu poder de salvar.* També l'evangeli ha començat: *Lectura de l'evangeli, de la bona notícia, és a dir l'encarnació de Déu que porta la salvació del món i ofereix als homes la superació de les seves penes.* És una notícia joiosa, alegre, la millor bona notícia. I Pere parlant de la fi del món ens diu que *el dia del Senyor vindrà tot i que inesperadament* però ens recorda: *Penseu com heu de viure, amb quina santedat, amb quina pietat us heu de comportar. Esperem un cel i una terra nova però mentre esperem això que ell us trobi en pau, immaculats i irreprehensibles.* Aquests són els camins que hem de preparar per al Senyor. Així ens ha de trobar el Senyor quan arribi per Nadal.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, que ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.»

Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabrós serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.»

Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

▶ Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor, i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprehensibles.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.» Complint això, Joan començà a batejar en el desert. Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell a la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados.»

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor—.»

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían.»

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

No olvidéis una cosa, queridos míos, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda, sino que todos accedan a la conversión. Pero el Día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas estas cosas van a disolverse de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en los que habite la justicia.

Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprochables.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos"; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»